



MAQUIS : 1940-1952

Agrupación Guerrillera de Levante y Aragón

Exposició de Fotografia i Video

**Joan Anton Serra Ollé
Jaume Serra Torelló**

Llocs on s'ha vist aquesta exposició:

**MOSQUERUELA
FORTANET
MAS DE LAS MATAS**

Maestrat (Terol)

**CAMP DE CONCENTRACIÓ DE RIVESALTES
Catalunya Nord (França)
CIUTAT DE MENDE (França)**

AGRUPACIÓ FOTOGRÀFIC CATALUNYA (Barcelona)

MAQUIS, 1940-1952

AGRUPACIÓN GUERRILLERA DE LEVANTE Y ARAGÓN

Aquesta exposició es el resultat d'un itinerari fotogràfic pels llocs que foren protagonistes de molts actes de lluita, resistència i repressió.

La guerra d'Espanya no finalitza com ens diuen l'abril de 1939. Milers d'homes i dones no voldran resignar-se i acceptar la victòria dels feixistes; molts d'ells ingressaran com a guerrillers antifranquistes, amb la intenció de combatre des de l'interior del país, tot esperant la intervenció de les forces Aliades, que creien que no trigaria a produir-se, sobretot després d'haver guanyat la segona Guerra Mundial. Es així, com neix L'A.G.L.A (Agrupación Guerrillera de Levante y Aragón) aquesta agrupació serà dirigida pel partit comunista des de l'exili, la lluita durarà 12 anys. Com és sabut la intervenció aliada no es farà i el règim de Franco s'anirà consolidant, es llavors quan les forces del règim : guàrdia civil, falangistes, components del sometent, militars... inicien una ferotge lluita on tot és vàlid, detencions, tortures, llei de fuges, tot portant a l'extrem una repressió que no respecta res, amb la intenció inequívoca de l'eliminació física dels guerrillers. La situació es fa del tot insostenible fins que Santiago Carrillo donarà l'ordre de retirada l'any 1952.

La nostra intenció no és de provocar enyorança, tampoc recuperar la memòria al servei de les commemoracions, mes aviat es la de actualitzar el tema de la resistència d'avant del totalitarisme i allò que es inacceptable: no es pot permetre que a dia d'avui, aquests homes i dones siguin considerats per la justícia espanyola com a simples bandolers i per tant com a delinqüents comuns.

Aquestes imatges, volen ser un sentit homenatge a totes i cada una d'aquestes persones que varen mantenir una lluita tan desigual contra un règim colpista, arriscant i perdent, en la majoria dels casos, la seva pròpia vida, en una lluita silenciada i d'extrema duresa, per donar-nos i donar-se un futur millor, al costat de tots els pobles del mon.

Joan Anton Serra i Jaume Serra